

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN AVANS HOGESCHOOL

Punt 2

TWEE GENERATIES BIJ AVANS

STUDEREN KUN JE
LEREN

SMEUÏGE DATEVERHALEN
VAN STUDENTEN

**Academies
Breda, Den Bosch en Tilburg**

Berry Timmers

berry.timmers@starterslift.nl
06 12 85 52 33
Onderwijsboulevard 215
's-Hertogenbosch

**AKV|St. Joost en
CMD Den Bosch**

Coos Salomons

coos.salomons@starterslift.nl
06 54 35 55 34
Kamer 61.405
Lovensdijkstraat 61, Breda

Provincie Noord-Brabant

Ministerie van Economische Zaken

Stichting Starterslift is mede mogelijk gemaakt door bijdragen van de Provincie Noord-Brabant en het Ministerie van Economische Zaken.

Ondernemen? Starterslift!

Studeer of werk je bij **Avans Hogeschool**
en heb je plannen een eigen bedrijf te starten?
Kom langs bij **Starterslift!**

Lees het ondernemersverhaal
van Code Qube op
www.starterslift.nl/code-qube

www.starterslift.nl

**morgen ben ik
12 dagen gestopt
met roken**

Roken is een belangrijke oorzaak van kanker. Als niemand meer zou roken, zou er 30% minder sterfte door kanker zijn. KWF Kankerbestrijding doet er alles aan om kanker verder terug te dringen en onder controle te krijgen. Daarom helpen we rokers succesvol te stoppen met roken en geven we advies over hoe u gezonder kunt leven om de kans op kanker te verkleinen. Samen met uw hulp komen we steeds een stapje dichterbij.

Kijk vandaag nog op kwfkankerbestrijding.nl om te zien wat ú kunt doen.

iedereen verdient een morgen

VOORWOORD - Vroeger was niet alles beter, maar wel veel anders. Neem alleen al het hoger onderwijs. In de jaren 80 kon je net zo lang over je studie doen als je wilde en kreeg je de studiebeurs gratis en voor niets. Tegenwoordig is het zaak binnen vier jaar je opleiding af te ronden en studeer je af met een flinke studieschuld op zak. In dit magazine praten Avans-studenten met hun lesgevende ouders over de verschillen tussen studeren toen en nu.

Peter Verkoeijen, lector Brein en Leren, vindt dat eerstejaarsstudenten moeten leren leren. Hoe bereid je je optimaal voor op tentamens en welke methodes werken? De lector geeft tips en vertelt over het onderzoek dat Avans doet om beter te begrijpen wat leren eigenlijk is en hoe je dat doet. De vluchtelingencrisis staat in Nederland niet meer elke dag op de voorpagina, maar ondertussen komen er in Griekenland nog elke dag nieuwe vluchtelingen bij. Avansstudenten van de minor disruptive events gingen naar het eiland Lesbos en hielpen daar bij de crisisopvang. Over hun ervaringen lees je ook in dit nieuwe nummer van Punt. Blader dus snel door en lees waar medestudenten mee bezig zijn.

Arold Roostenburg
Hoofredacteur Punt
aa.roostenburg@avans.nl

COLOFON

Punt is een uitgave van Avans Hogeschool en wordt gratis aan studenten en medewerkers ter beschikking gesteld. Het blad verschijnt maandelijks met uitzondering van de hogeschoolvakanties. De redactie werkt volgens beginselen van onafhankelijke journalistiek, zoals vastgelegd in het redactiestatuut.

De redactie wordt terzijde gestaan door een Raad van Advies, die toeziet op de naleving van het redactiestatuut, en fungeert als klachteninstantie.

Hoofredacteur:
Arold Roostenburg, 088-5257906,
aa.roostenburg@avans.nl
Eindredacteur:
Suzanne Wolters, 088-5258882,
sm.wolters@avans.nl
Deelredactie Breda:
Naz Taha, 088-5259137,
n.taha@avans.nl
Janske ter Horst,
j.terhorst2@avans.nl
Deelredactie Den Bosch/Tilburg:

Merel de Bruijn, 088-5258664,
mk.debruijn@avans.nl
Sjuul Nelissen, 088-5256719,
s.nelissen@avans.nl
Raad van Advies: Erik Blokland, Hans de Brouwer, Mark Hasperhoven, Hans Pekaar.
Redactie-adres: Hogeschoollaan 1 Breda, kamer HA008/Onderwijsboulevard 215 's-Hertogenbosch, kamer OE002.
Postadres: Postbus 90116, 4800 RA Breda/Postbus 732, 5201 AS 's-Hertogenbosch.
E-mail: punt@avans.nl.

Advertenties: Bureau van Vliet, 023-5714745, zandvoort@bureauvanvliet.com.
Landelijke nieuwsdienst: Hoger Onderwijs Persbureau.
Layout: Sena Ontwerpers, info@senaontwerpers.nl.
Fotografie: Beeldveld/Wilfried Scholtes, Loet Koreman, Evi Pappa, Max Kooijmans.
Aan dit nummer werkten verder mee: Studio Chinchilla, Floor van Kesteren, Joëlla Verschoor.
Druk: De Bondt grafimedia communicatie bv.
Cover: Loet Koreman.

68

COMMENTAAR
06 *Flexstuderen klinkt mooier dan het is*

PROJECT
08 *Minorstudenten deden vrijwilligerswerk in een vluchtelingenkamp*

ACHTERGROND
10 *De beste leerstrategieën*

INTERVIEW
22 *Het wordt weer gezellig aan tafel met De Reis van 5*

BIJBAAN
25 *Marvin Potters is model*

BUITENLAND
29 *Locals steunen en walvissen spotten in Zuid-Afrika*

10

29

25

INHOUD

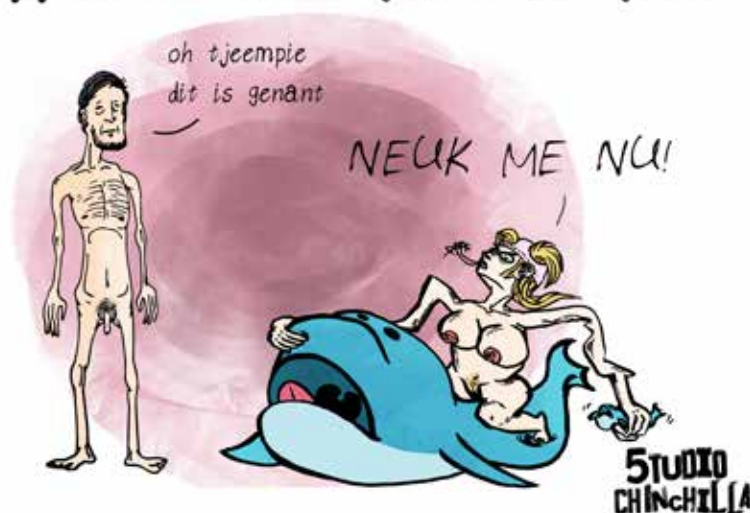
POLL

Gebruik jij een laptop om aantekeningen te maken tijdens colleges?

- 54%** > Nee, ik schrijf alles op. Lekker oldskool
- 42%** > Ja, dat gaat veel sneller dan met pen en papier
- 4%** > Ja, maar nu ik lees dat het slecht is voor mijn leerprestaties, ga ik vaker schrijven

GEEF OOK JE MENING OP
PUNT.AVANS.NL/POLLS/

Heb jij ook een keer een genante date gehad?

KEUZEGIDS: AVANS VOOR DE ZESDE KEER OP 1

Avans is volgens de Keuzegids HBO 2018 nog steeds de beste grote hogeschool van Nederland. Het is de zesde keer dat de hogeschool de topositie inneemt. In vergelijking met vorig jaar is het aantal topopleidingen verdubbeld van zes naar twaalf.

"Bij de grote hogescholen staat de Brabantse hbo-kanjer Avans al jaren bovenaan", schrijft de Keuzegids. "Je merkt amper dat je dertigduizend medestudenten hebt: de

school is opgesplitst in twintig academies, met veel zelfstandigheid. Zo lukt het om bij veel opleidingen kwaliteit te leveren. Het studiesucces is hier ook het hoogste van alle grote hogescholen."

Tweede bij de grote hogescholen is weer Windesheim in Zwolle en Flevoland, de Hanzehogeschool in Groningen is opnieuw derde. Fontys staat op de zesde plaats en de Hogeschool van Amsterdam is hekkensluiter.

GEEN BASISBEURS, WEL KORTING OP COLLEGEgeld

De basisbeurs maakt geen comeback in het komende regeerakkoord. Wel krijgen eerstejaarsstudenten 1.000 euro korting op hun collegegeld. Die korting geldt voor pabo-studenten ook in hun tweede jaar. Dat is uitgelekt via het AD en ook bevestigd aan het Hoger Onderwijs Persbureau. VVD en D66 hebben samen met PvdA en GroenLinks de basisbeurs geschrapt om meer geld aan het hoger onderwijs te kunnen besteden. In de verkiezingscampagne pleitten CDA en ChristenUnie hartstochtelijk voor een terugkeer van de basisbeurs, in elk geval voor bachelorstudenten. Het gekozen compromis, een verlaging van het collegegeld, viel te voorspellen. Met een korting in het eerste studiejaar willen de partijen het hoger onderwijs toegankelijk houden voor studenten die niet zoveel geld hebben en onzeker zijn of ze hun studie wel aankunnen.

TOP5

MEEST GELEZEN OP PUNT.AVANS.NL

1. Keuzegids: Avans voor de zesde keer op 1, 12 topopleidingen
2. Directeur Avans School of International Studies legt functie neer
3. De vijf beste afstudeerders van Avans zijn bekend
4. Avans beste hogeschool? Voorzitter Hogeschool Rotterdam hekelt ranglijsten
5. Weggestuurde student met ADD in beroep: 'Decaan had in moeten grijpen'

DE VIJF BESTE AFSTUDEERDERS VAN AVANS ZIJN BEKEND

De vijf beste Avansscripties van studiejaar 2016-2017 zijn bekend. De genomineerde afstudeerders maken kans op de Avans Afstudeerprijs ter waarde van 1.500 euro. Chris Aerts en Sven Hendriks van de Academie voor Bouw en Infra gingen mee met hun afstudeerwerk over generatieve woningontwerpen en Niels Ijpelaar van de Academie voor Engineering en ICT met zijn onderzoek naar een generieke navigatietoevoeging voor mixed reality.

Vanuit de Academie voor Marketing en Business Management komt het onderzoek naar donorstaal van Aniek Akkermans, Nadine Muffels en Lieke de Groot. Lars Verwaters van de Academie voor Deeltijd is genomineerd voor zijn onderzoek bij verzekeraar Univé. Het afstudeeronderzoek van Jeannot Coomans van de Juridische Hogeschool gaat over de toepasbaarheid van een digitale beslisboom bij een onterecht ontslag op staande voet. De Avans Afstudeerprijs wordt op 31 oktober uitgereikt bij de Akademie voor Kunst en Vormgeving| St Joost in Breda.

COLUMN EVI

Laat je verrassen!

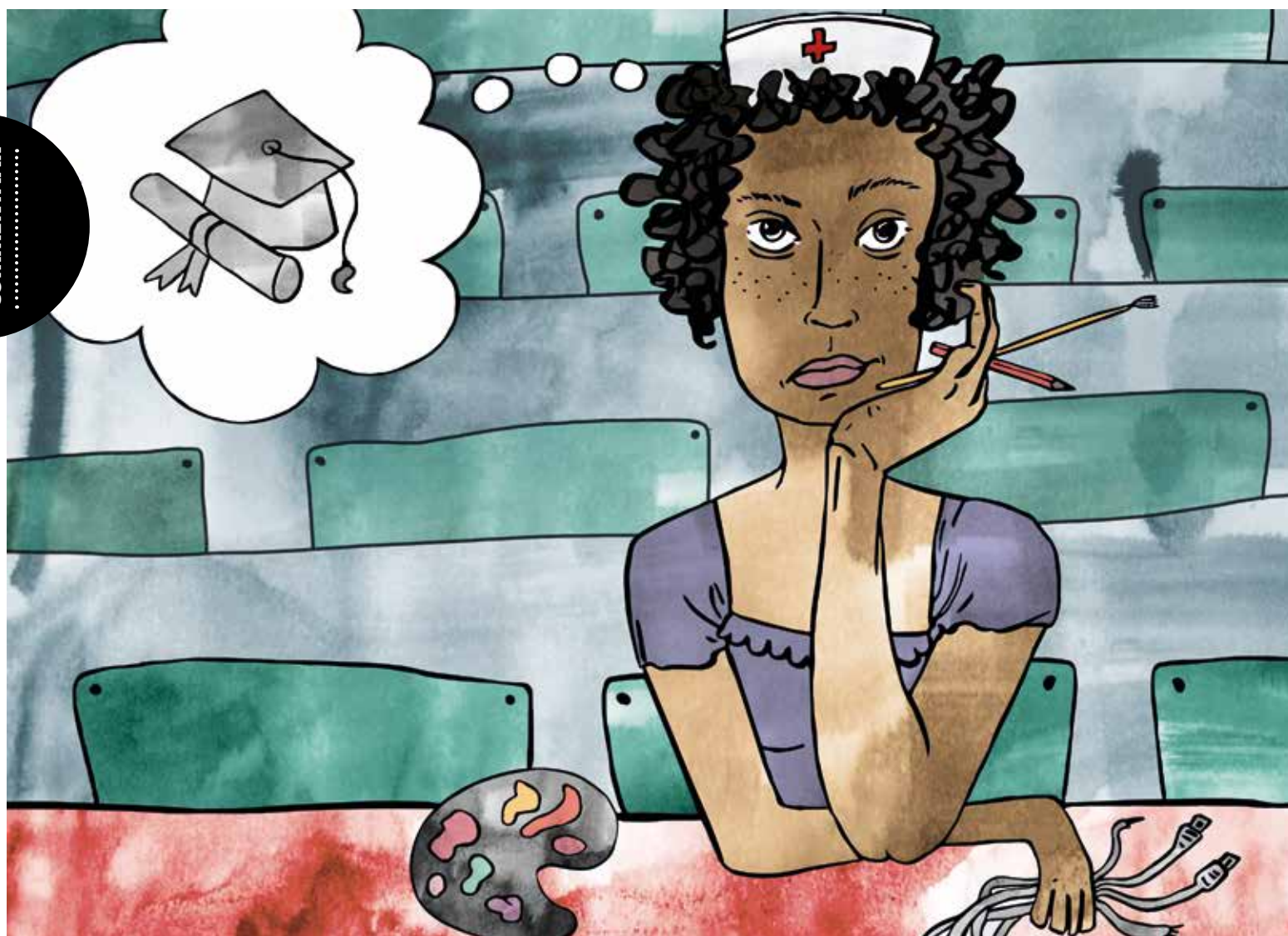
Kijk, soms moet je jezelf even laten verrassen. Ik dacht alles goed te hebben geregeld, tot ik SLECHTS DRIE WEKEN voor mijn minor zou beginnen een mailtje ontving met de strekking: "Hey student, de minor waarvoor jij je hebt ingeschreven gaat niet door, jammer joh. Succes met last minute een andere vinden hè." Mijn reactie was natuurlijk: %\$#*^ (bedenk zelf maar iets). Ik zag het half jaar studievertraging al zwaaien naar me.

Maar hé, je studie zou je studie niet zijn als je soms niet even onnodig moet zweten. Bijvoorbeeld: een NA krijgen omdat je docent de beoordeling "is kwijtgeraakt" en dan gewoon een 8 halen. Of op de dag van een assessment te horen krijgen dat je er niet voor ingeschreven staat. "Oh toch wel, verkeerde lijst bekeken..." AHGGHHH. Maar! Ik heb gemerkt dat karma daarna aan jouw kant staat. Halsoverkop heb ik me ingeschreven voor de laatste minor die nog open stond en me enigszins interessant leek. Je kunt je misschien wel voorstellen dat ik daar met een hoop tegenzin aan begon. Mijn humeur sloeg echter meteen om. Want wow, ik ben per ongeluk op zo'n toffe plek terechtgekomen. Als een blij kind geniet ik van de minor, de leuke nieuwe mensen, de gezellige coaches a.k.a. docenten en van de grote keuken die helemaal alleen van onze minor is #win.

Dus leerpuntje *for myself*: soms loopt het even raar, maar er komt altijd weer een kans om er iets tofs van te maken! *So don't let your head down* als het even anders loopt, misschien wordt het wel verrassend leuk!

P.S. Mocht je je afvragen welke minor ik nu doe: Avans Innovative Studio. En nee, ze betalen me niet om dit te schrijven (maar een extra biertje op de vrijmibo is wel welkom @Bart & @Esther :p).

Evi Kuunders is vierdejaarsstudent Communicatie in Breda

Extra kosten en niet volledig flexibel

FLEXSTUDEREN: BETALEN PER STUDIEPUNT KLINKT MOOIER DAN HET IS

TEKST **AROLD ROESTENBURG** ILLUSTRATIE **FLOOR VAN KESTEREN**

Niet voor een heel jaar collegegeld vooraf afrekenen, maar per vak betalen. Sinds september kun je bij twee universiteiten en twee hogescholen flexstuderen. Sommige politieke partijen en onderwijsbestuurders zien dat als de toekomst van het Nederlandse hoger onderwijs. Het klinkt ook erg mooi: zelf bepalen welk vak je volgt en maar 38,45 euro betalen per studiepoint. Als student kun je zelfs kiezen hoeveel vakken je op een bepaald moment volgt. Tot nu toe is er echter weinig animo voor. Zo is bij Tilburg University de teller blijven steken op tien studenten, terwijl er plaats was voor 75 deelnemers. De Universiteit van Amsterdam rekende op vierhonderd studenten, maar telt er 238. Flexstuderen is bij nader inzien minder rooskleurig dan het lijkt. Natuurlijk kun je in een ideale situatie als student Verpleegkunde bijvoorbeeld

vakken volgen bij Illustratie, Elektrotechniek en Informatica (als je maar betaalt), maar je uiteindelijke diploma Verpleegkunde komt daarmee niet dichterbij. Daarvoor moet je toch een vastgesteld aantal vakken verplicht volgen. Als flexstudent lijkt je veel vrijheid te hebben, maar uiteindelijk zit je vast aan het curriculum van een opleiding en de ruimte die je daarbinnen krijgt.

Met 38,45 euro per studiepoint is het bovendien duurder dan het reguliere onderwijs waarin je dit studiejaar 33,34 euro per studiepoint kwijt bent. Een verschil van 300 euro op 60 studiepunten. En 1.200 euro op je totale hbo-diploma. Flexstuderen de toekomst van het hoger onderwijs? Er moet nog heel wat gebeuren voor het echt aantrekkelijk wordt voor de gemiddelde student.

WAAAROM DAAROM

regelt Avans huisvesting voor buitenlandse studenten?

Veel van de buitenlandse studenten die bij Avans komen studeren, zijn uitwisselingsstudenten die voor een half jaar komen. Ze gaan er vanuit dat huisvesting voor hen geregeld wordt, omdat dat ook zo is op hun eigen campus.

Het is voor deze studenten lastig om voor een half jaar een gemeubileerde kamer te vinden, want kamers in Nederland zijn meestal niet gemeubileerd. Ook vinden particuliere verhuurders het lastig om elk half jaar een nieuwe huurder te vinden, met opnieuw de administratieve last van contracten. Een kamer zoeken in een studentenhuus brengt kijkavonden met zich mee. En dat kan niet vanuit het buitenland. Bovendien zitten de meeste studentenhuizen niet te wachten op iemand die na een half jaar al weer weg gaat.

Voor buitenlandse studenten die voor een vierjarige opleiding naar Avans komen, gelden die argumenten minder. Toch kiezen academies ervoor om ook voor die groep gegarandeerde kamers aan te vragen bij woningcorporaties. Avans wil het voor buitenlandse studenten aantrekkelijk maken om voor de hogeschool te kiezen. Aanwezigheid van buitenlandse studenten in een opleiding is vaak van meerwaarde voor de opleiding en de Nederlandse medestudenten, vindt de hogeschool. ●

Bron: Wies Vissers, teamcoördinator studentenvoorzieningen.

Voor veel mensen is de vluchtelingen crisis slechts een begrip, maar studenten van de minor disruptive events hebben *in real life* gezien hoe het is om te moeten vluchten. Zij vlogen naar het Griekse eiland Lesbos en deden daar vrijwilligerswerk in een vluchtelingenkamp.

'IK ZAG HET IN HUN OGEN: DEZE MENSEN HEBBEN VEEL MEEGEMAAKT'

TEKST JANSKE TER HORST FOTOGRAFIE EVI PAPPA

'Het was indrukwekkend en heel intens", vertelt Robin Derks, student Social Work in Den Bosch. Zij is samen met 23 medestudenten van verschillende opleidingen mee geweest naar een vluchtelingenkamp op het Griekse eiland Lesbos. "In de media gaat het altijd over 'de stroom' of 'de golf' vluchtelingen. Toen ik in dat kamp was, raakte ik in gesprek met een meisje van mijn leeftijd. Ik keek haar recht in de ogen en toen pas besepte ik: het gaat hier om mensen zoals jij en ik. Waarom praten we dan over ze

alsof ze water zijn?"

De studenten van de minor disruptive events deden drie dagen vrijwilligerswerk in vluchtelingenkamp Pikpa en vonden het uiteindelijk moeilijk om weg te gaan. Student Bestuurskunde Skip Anker: "In het begin waren de mensen schuw en praatten ze niet snel met ons. Maar op de derde dag herkenden ze ons en zochten ze contact. Heel jammer dat we toen alweer weg moesten. We willen graag met z'n allen volgende jaar terug."

Door het prikkeldraad

In Pikpa verblijven ongeveer 115 vluchtelingen.

Dat is voor een vluchtelingenkamp relatief weinig. Een ander verhaal is het beruchte vluchtelingenkamp Moria. Buitenstaanders mogen daar niet naar binnen, maar de studenten zijn buiten de hekken gaan kijken. Even spieken door het prikkeldraad verraaide al genoeg van de barre omstandigheden waarin de 4.000 vluchtelingen in dat kamp leven.

Koken en opruimen

De studenten hielpen in kamp Pikpa onder andere met koken, opruimen en het sorteren van kleding. Ook speelden ze veel met de

kinderen en een paar jongens hebben een tomatenkas gebouwd. Een bewoner van het kamp was in zijn land van herkomst timmerman en heeft geholpen.

“Toen ik er voor het eerst binnenliep vond ik het op een vakantiecamp lijken”, vertelt Skip over het kamp. “Er staan blokhutten en tenten. Ook is er een speeltuin voor de kinderen. Maar je voelt dat er meer aan de hand is. Alle mensen met wie je praat, hebben zoveel heftige dingen doorstaan en gezien. We hebben zelfs meegemaakt dat een man zichzelf probeerde op te hangen. Een docent die mee was heeft hem gelukkig tegengehouden.”

Het waren emotioneel zware dagen voor de studenten. Gelukkig vonden ze veel steun bij elkaar. Robert Bresser, student Bedrijfskunde MER: “Ik vond het heel dubbel om na de ellende die je overdag ziet, naar ons luxe hotel te gaan. Elke avond doken we het zwembad in en dronken we cocktails aan de bar. Maar dat was nodig. Het was fijn dat we met elkaar lol konden maken en afleiding hadden. Op die manier konden we het beter verwerken.”

Samenwerken

De minor disruptive events is een initiatief van docent Bouwkunde Eefje Hendriks,

ontstaan nadat ze onderzoek had gedaan naar de vluchtelingenproblematiek in Europa. Ze merkte al snel dat er meer nodig was dan alleen de bouwkundige kennis die zij zelf had. Ze wilde graag met andere vakgebieden samenwerken om zo een verschil te maken. Daarom kunnen studenten van verschillende opleidingen zich opgeven voor deze minor. Zo leren ze vanuit meerdere disciplines direct actie te ondernemen tijdens crisissituaties. De rest van de minor zoomen de studenten in op twee gemeentes in Nederland die te maken hebben met vluchtelingenproblematiek. ●

HOE JE WÉL MOET STUDEREN EN WAAROM DAT WERKT

Een hoog cijfer voor een tentamen haal je niet door eindeloos de stof over te lezen. Het lectoraat Brein en Leren onderzoekt wat de beste leerstrategieën zijn. Dit zijn de drie meest waardevolle volgens lector Peter Verkoeijen.

TEKST **MEREL DE BRUIJN** ILLUSTRATIE **JOËLLA VERSCHOOR**

O

m je maar meteen uit je droom te helpen: stof uit een boek steeds maar weer doorlezen onder

het mom van leren, werkt niet. Maar wat dan wel? Peter Verkoeijen, lector Brein en Leren, houdt zich bezig met leerstrategieën waarvan wetenschappelijk bewezen is dat ze werken.

HOE HET MOET

Leer gespreid

“Een avond van tevoren stof leren, werkt niet. Het is ruimschoots bewezen dat gespreid leren effectief is”, stelt de lector. Oftewel: begin op tijd en blok niet een volle dag, maar verspreid het leren over meerdere dagen.

Toets jezelf

“*Retrieval practice* is heel sterk en werkt nog beter dan gespreid leren.” Leer de stof die nodig is en toets jezelf op wat hiervan blijft hangen. Zo weet je meteen of je nog een tandje bij moet zetten, of dat de theorie al wel goed in je geheugen zit. Blijf dat herhalen tot je alles weet.

Leg de stof uit

“Een andere succesvolle strategie is het uitleggen van de materie die je moet leren”, zegt

Verkoeijen. “Leg het aan jezelf of aan anderen uit, dat kan geschreven of gesproken. Stel jezelf vragen over hoe iets in elkaar steekt. Als je vragen niet kunt beantwoorden, ga je het opzoeken.”

WAAROM DAT WERKT

De drie methodes die Verkoeijen aanhaalt, hebben één ding gemeen: ze kosten veel tijd, maar de informatie komt zo wel terecht in het langetermijngeheugen. Waarom is dat zo belangrijk? “Daar wordt alle kennis opgeslagen. Wat is een stoel, hoe moet je fietsen, in welke stad ben je?”

Basiskennis dus. Kennis die daar eenmaal zit, vergeet je niet zomaar. Ook al zijn de strategieën tijdrovend, op de lange termijn heb je er profijt van. Want het ophalen van kennis is uiteindelijk toch echt fijner dan alle stof voor een tentamen opnieuw moeten leren omdat je alles weer vergeten bent. En pilletjes die het concentratievermogen

zouden stimuleren? Daar is Verkoeijen terughoudend over: “Ik weet er weinig vanaf, ik ben geen farmaceut. Maar dit lijken makkelijke oplossingen. Wees er kritisch op. Hoe weet de maker dat het werkt? Is het wetenschappelijk onderbouwd? Leren kost veel tijd en er is geen shortcut. De eerder genoemde technieken zijn in ieder geval wél wetenschappelijk onderbouwd.”

WAT HET LECTORAAT ONDERZOEKT

De onderzoeken van het lectoraat richten zich voornamelijk op zelfstudie, dus alles buiten de colleges. “Voor je studie staat veertig uur per week ingepland, inclusief contacturen. Het aantal contacturen is vrij laag en die overige uren moet je ook echt gebruiken voor zelfstudie.”

Elke student weet dat het discipline vraagt om daadwerkelijk zoveel uur aan je studie te besteden. Uit onderzoek van het lectoraat onder eerstejaarsstudenten blijkt dat bij zelfstudie

nog winst te behalen valt. Daarnaast gaf 50 procent van die groep aan dat er binnen de opleiding weinig aandacht wordt besteed aan hoe je effectief leert. Verkoeijen: “Het zou handig zijn als er tijdens de introductie aandacht besteed wordt aan leren leren.”

Om meer inzicht te krijgen in hoe studenten studeren, startte docent Anton den Boer van Werktuigbouwkunde (WTB) in Breda een onderzoek onder eerstejaarsstudenten bij het vak materiaalkunde. Aan het begin kregen de studenten uitleg over de eerder genoemde leerstrategieën. Gedurende het vak kregen zij tussentijdse toetsen. De klassen werden in twee groepen gesplitst. Bij één groep telde het resultaat mee in de eindbeoordeling en bij de andere groep niet. Den Boer: “We zien dat studenten bij wie het resultaat meetelt beter leren. We hebben het gevoel dat ze ook serieuzer leren.” Aan het einde van blok één wordt de studenten gevraagd of ze het tentamen nog een keer willen maken. Zo wordt gekeken bij wie de informatie beter blijft hangen en wat dat zegt over de manier van leren.

In 2018 start lector Verkoeijen een groot onderzoek naar de verschillen in leerprestaties. “Pas als je in de gaten hebt wat een student wel en niet weet, kun je ze effectief nieuwe dingen leren. Een belangrijke vraag voor de onderzoekers is daarom: hoe reageren jongeren met verschillende kenmerken en achtergronden op feedback?” ●

TIPS OM (ECHT) OP TIJD TE BEGINNEN

Jezelf nieuwe leerstrategieën aanleren vergt tijd, erkent lector Verkoeijen. Daarom wat tips die helpen om jezelf eraan te herinneren dat je liever een dikke voldoende haalt dan een onvoldoende.

Planning

“Wanneer je te laat begint met leren, ga je verkeerde technieken gebruiken.” Een inkoppertje, maar ga bij jezelf nog een keer na hoe jij je studie wil aanpakken. Kijk ook terug op eerdere momenten gedurende je studie als je al verder bent. Hoe heb je het altijd aangepakt? Wat werkte wel of juist niet? Hoe kun je je tijd beter inplannen om dat mooie cijfer te halen?

Motivatie

Toegegeven: soms is het lastig om van sommige vakken het nut in te zien. Je kunt met je handen in het haar zitten en je afvragen waarom je ook al weer studeert. Opties om putjesschepper te worden neem je dan serieus in overweging. “Ga na waarom je ook alweer voor deze studie hebt gekozen en wat je ermee wilt bereiken.” Zo geef je jezelf een mentale oppepper om er weer met frisse moed tegenaan te gaan.

Verdieping

Heb je de smaak te pakken na de tips van Verkoeijen en wil je meer weten over hoe je effectief kunt studeren? Op de website www.learningscientists.org staan handige posters waar de drie eerder genoemde strategieën stap voor stap helder worden uitgelegd. Dat helpt je weer verder.

WAT IS JOUW SMEUÏGSTE DATE-ERVARING?

EMMA ROEST

eerstejaars Forensisch Laboratorium
Onderzoek Breda

"Ik had eens een date met een jongen die ik had leren kennen via school. We spraken bij hem thuis af. Op een gegeven moment vroeg hij of ik de icetea uit de koelkast wilde pakken. Ik pakte de icetea, en toen ik me weer omdraaide stond hij achter me, naakt. Ik schrok me dood.

Hij kleepte zich gelukkig daarna weer aan en er is verder ook niet veel spannends gebeurd. Ik gaf hem na een tijdje een tweede kans en we gingen op een volgende date. Toen heeft hij me keihard afgewezen. Hij vond me een leuk meisje, maar ik was niet 'open' genoeg. Lekker dan. Niet iedereen geeft zich zo bloot als hij deed op de eerste date..."

JELLE FRATERS

eerstejaars Ruimtelijke Ontwikkeling
Tilburg

"Ik datete een tijdje met een meisje dat veel dronk. Tijdens een date moest ze na meerdere drankjes met de auto naar huis rijden. Ik ging met haar mee en ik heb het geweten: tijdens de rit heb ik doodsangsten uitgestaan. Blijkbaar was ze veel te dronken om te rijden. Ze reed twee keer tegen het verkeer in de weg op. In totale paniek schreeuwde ik dat ze om moest draaien. Omdat ik zelf geen rijbewijs heb kon ik het stuur niet van haar overnemen. Ze had sowieso problemen met autorijden: een paar dates daarna kreeg ze een woedeaanval na een conflict met een andere weggebruiker. Ze barstte in huilen uit en sloeg agressief op het stuur. Het is uiteindelijk niks geworden."

JESSIE VAN WALSEM

tweedejaars Advanced Business Creation
Den Bosch

"Ik heb een tijdje door Thailand gereisd, daar heb ik een jongen leren kennen. Hij was heel open-minded. Dat vond ik toen heel leuk aan hem. Toen ik terug was in Nederland heb ik nog eens met hem afgesproken. Maar vanaf het eerste moment dat we elkaar weer zagen voelde het niet goed. We gingen naar een *rave party* in Duitsland en daar vroeg hij meteen of hij met andere meisjes mocht zoenen. Ik vond dat niet leuk, maar omdat ik mee wilde gaan in zijn hippie-levensovertuiging zei ik maar oké. Vervolgens draaide ik me om en stond hij recht voor mijn neus met twee meisjes tegelijk te zoenen! Dat ging me echt te ver. Bovendien zag het er vet ranzig uit. We hebben daarna nooit meer afgesproken."

Jullie studenten zijn wandelende hormoonbommen en daten erop los. Dat brengt vaak sappige verhalen met zich mee. Gelukkig voor ons wilden jullie die maar al te graag delen!

PETER VAN AGTMAAL

vierdejaars Werktuigbouwkunde Breda

“Nu heb ik een vaste relatie, maar in mijn wildere jaren ging ik veel uit en had ik ook wel eens een *onenightstand*. Een meisje bleef een keer een nacht slapen en daarna gingen we allebei weer onze eigen weg. Tenminste, dat dacht ik. Tot mijn schrik kreeg ik namelijk de volgende dag een appje of ze bij me in mocht trekken. Ze was blijkbaar zwanger van haar ex en zocht nog een woonruimte. Dat ging voor mij natuurlijk veel te ver. Ik kende haar nauwelijks. Ik heb niks van me laten horen. Een jaar later kwam ik haar toevallig weer tegen. We hebben toen weer afgesproken. Ze had gelukkig een huisje gevonden, en een gezonde baby gekregen.”

TESSA BREIDER

tweedejaars Advanced Business Creation Den Bosch

“Twee jaar geleden ontmoette ik mijn huidige vriend met carnaval. Hij gaf me een ketting met zijn naam en nummer erop. We hadden het die avond heel gezellig. Maar toen ik thuiskwam heb ik dat kettinkje ergens op mijn kamer neergelegd, en verder niet meer aan hem gedacht.

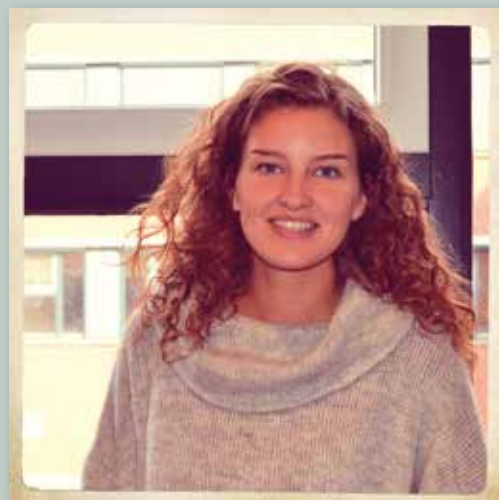
We zoenden vorig jaar weer met carnaval. Opnieuw vergat ik hem. Tot ik hem een maand later in de bus tegenkwam. We gingen naast elkaar zitten en toen we uitstapten gaf hij me - heel lief - een kus. Sindsdien hebben we contact gehouden. Op mijn kamer zag hij dat kettinkje van onze eerste avond liggen. Hij vond het superbijzonder dat ik dat heb bewaard, terwijl het gewoon in een rommelbakje lag.”

ROWENA VAN DE MOOSDIJK

eerstejaars Communicatie Breda

“Een jongen die ik kende via Instagram stuurde me een tijdje berichtjes of ik wilde afspreken. Ik wimpelde hem af. Tot ik een keer de trein wilde pakken naar een feestje. Op het station zag ik dat ik dikke vertraging had. Alsof het niet erger kon, kwam ik die jongen daar tegen. Hij vroeg of ik mee uit eten wilde.

Om de tijd te doden stemde ik in, maar dat etentje was een ramp! Hij schepte op over zijn spierballen en hij pakte de hele tijd mijn hand vast. Toen ik dat niet wilde vroeg hij: ben je gewond aan je hand? Hij dacht dus dat ik geen handen wilde vasthouden vanwege een blessure ofzo. Die jongen snapte de hints echt niet!”

*'Sommigen deden gerust
acht jaar over hun studie'*

Twee generaties bij Avans

“In mijn tijd was het heel anders”, roepen oudere generaties vaak als het om studeren gaat. We vroegen twee Avansdocenten en hun kinderen, studenten van Avans, naar hun ervaringen. In welk opzicht is het onderwijs en het studentenleven veranderd?

‘STUDENTEN MOETEN VAN ALLE MARKTEN EEN BEETJE THUIS ZIJN’

Avansstudent Lianne Janse zit in haar derde jaar Communicatie en is van plan om haar bachelordiploma gewoon te halen in de vier jaar die voor de opleiding staan. Vader Reynier Janse studeerde in 1991 af en geeft al 26 jaar les bij de opleiding Commerciële Economie van Avans.

Reynier: “Toen ik studeerde, deden sommigen gerust acht jaar over hun studie. Geen haan die ernaar kraaide.” Lianne verbaasd: “Oh, relaxed. Dat zie je nu niet hoor. Wij hebben verplichte aanwezigheid bij colleges. Anders mogen we een tentamen niet eens maken.”

Reynier: “Het rendementsdenken heeft zijn intrede gedaan in het onderwijs. Je moet hogescholen nu zien als bedrijven. Ze moeten zo snel mogelijk van studenten af komen, mét een diploma natuurlijk. Er is dus druk om snel af te studeren. Tegelijkertijd bevinden studenten zich in een fase waarin ze moeten kunnen snuffelen aan verschillende dingen om erachter te komen of het bij ze past. Die ruimte hebben ze nu minder.”

Eeuwige student passé

Lianne: “Niemand wil vertraging oplopen. Als je bijvoorbeeld je propedeuse niet haalt, mag je niet op stage. Je kunt ook niet eindeloos een tentamen herkansen.”

Reynier: “Bij mij was dat wel anders. Ik kan me die druk om tentamens te halen niet herinneren. En minimumeisen voor je propedeuse herken ik nauwelijks. Je kon ook gerust een halfjaartje rustiger aan doen. Eigenlijk was maatschappelijke oriëntatie minstens net zo belangrijk als de studie zelf. Ik zat bij een muziekvereniging, deed aan atletiek en voetbal.”

Lianne lacht: “We hebben nu social media. Ik vind dat echt een verrijking van mijn sociale leven. Ik ben meer op de hoogte van waar iedereen mee bezig is. Ik hoef niet per se bij een vereniging om me verbonden te voelen.”

Complexer

Avans is flink veranderd in de afgelopen jaren, weet Reynier: “Toen ik begon zaten studenten de hele dag in schoolbanken in een ouderwetse busopstelling. Nu krijgen ze een paar uur les en werken ze vervolgens in projectgroepen. Het draait niet meer alleen om kennis, maar ook om samenwerken en organiseren.”

Lianne: “De hele dag in busopstelling. Daar kan ik me niets bij

voorstellen. Ik vind die nieuwe manier van werken goed. Maar niet iedereen kan het. Sommige studenten zijn niet zelfstandig genoeg. Of missen een stukje sociale intelligentie.”

Reynier knikt: “Het is complexer dan vroeger en daarom niet voor iedereen geschikt. Maar het is wel de toekomst. De grenzen tussen beroepen worden steeds vager, dus studenten moeten leren samenwerken met andere beroepsgroepen. Studenten moeten van alle markten een beetje thuis zijn. Avans werkt daarom steeds vaker met leergemeenschappen: een proces waarbij studenten, docenten en bedrijven samenwerken.”

De beste hogeschool

Zowel vader als dochter Janse begrijpen waarom Avans voor de zeste keer is uitgeroepen tot beste hogeschool van Nederland. Reynier: “Toen de naam Avans in 2004 op de gevel kwam, telden we 14.000 studenten. Nu zijn het er 30.000. Dat we ondanks die groei de beste hogeschool zijn, vind ik een formidabele prestatie. De samenwerking tussen verschillende opleidingen is onze grootste kracht.”

Lianne vindt de persoonlijke aandacht op haar hogeschool fijn: “Ik krijg op open avonden zo vaak de vraag of ik me nooit een nummertje voel. Maar dat gevoel heb ik nooit bij mijn studie. Docenten zorgen daar wel voor.”

Lening

Reynier kreeg in de jaren 80 een basisbeurs. Een gift van ruim 600 gulden per maand.

Lianne: “Ik heb geen recht op een basisbeurs, maar ik leen gelukkig ook niet. Ik ben bewust niet op kamers gegaan om niet te hoeven lenen.”

Reynier: “Wij willen Lianne niet met een schuld laten afstuderen. Je weet niet wat voor effect dat later heeft. Bijvoorbeeld bij de verstrekking van een hypotheek.”

Lianne lacht naar haar vader: “Ik bof wel met mijn ouders. Maar ik begrijp dat het leenstelsel nodig is. Als je het onderwijs van elke student moet betalen, kost dat bakken met geld.”

Reynier: “Toch vraag ik me af of het leenstelsel niet zijn doel voorbij is geschoten. Het is goed om studenten bewust te maken van de kosten van een studie. Anderzijds vind ik het gevaarlijk om een jonge generatie op te zadelen met een studieschuld van tienduizenden euro's.”

‘HET TEMPO IS OPGESCHROEFD’

Jonathan en Seth Rohoman zitten beiden in hun derde jaar bij Avans. Jonathan (foto rechts) doet International Maintenance Management en zijn twee jaar oudere broer Seth Mechatronica. Vader Sam studeerde hebreuws en mediawetenschappen aan Hunter College van de City University of New York. Nu doceert hij business communication bij de Avans School of International Studies.

“Ik ben zelf totaal niet technisch aangelegd”, lacht Sam, refererend aan de studierichtingen van zijn zoons. “Maar daarom vind ik het juist mooi dat zij een technische studie doen.”

Seth: “Pap is meer van de talen.” Hij kijkt vervolgens lachend richting zijn broer: “Wij zijn dat totaal niet hè.”

Jonathan: “Buiten het feit dat we tweetalig zijn opgevoed niet nee. Nederlands en Engels kunnen we. Maar daar stopt het dan ook echt.”

Uit huis gaan

Echt haast hebben zoons Rohoman niet om het huis uit te gaan. Jonathan: “School is toch dichtbij. En ik heb een sterke band met mijn ouders en broer.”

Seth grapt: “Jij kan ons niet loslaten, pap! Nee, het zou ook maar duur zijn.”

Jonathan: “Onze ouders zijn heel relaxed, dus daar boffen we mee.”

Sam glimlacht triomfantelijk om de reacties van zijn zoons. “Van mij mogen ze zolang blijven als ze willen. Ik vind het heerlijk.”

Jonathan: “Volgens mij is het ook een cultuurverschil. In Nederland worden jongeren al vrij jong gestimuleerd om uit huis te gaan. Ik zie in de Spaanse cultuur dat jongeren langer thuisblijven.”

Sam: “Ik ben opgegroeid met een Surinaamse moeder en heb een tijd op Aruba gewoond. Familie is binnen de Surinaamse cultuur ontzettend belangrijk. Er is veel naastenliefde. Dat probeer ik mijn kinderen mee te geven.”

Jonathan: “De vader van een vriend van me vroeg hem wanneer hij het huis uit zou gaan. Die vriend is negentien.”

Sam verbaasd: “Dat zou ik nooit doen.”

Seth: “Nee bij ons is dat best ongebruikelijk, je kinderen uit huis zetten.”

Sam: “Mijn moeder woonde ook jarenlang bij ons in huis.”

Seth grijnst: “Eigenlijk hadden we drie ouders.”

Blij met de hogeschool

Over Avans zijn de Rohomans unaniem tevreden. Sam werkt al negen jaar bij Avans: “Het mooiste vind ik dat ik met veel intelligente mensen werk. Ik hecht waarde aan intellectuele gesprekken en die heb ik hier veel. Kennis

'Een druk leven hoort bij onze tijd'

wordt bij Avans enorm gestimuleerd."

Jonathan: "Ik vind het vooral fijn dat ik altijd kan praten met m'n docenten, ook als het niet studiegerelateerd is."

Druk druk druk

Het studentenleven is nu hectischer dan in Sams tijd. "Ik moest hard werken om überhaupt aan een studie te beginnen. Dat hoefden zij niet. Daartegenover staat wel de huidige 24-uurseconomie. Het tempo is opgeschroefd.

Ik had ook al jong de ambitie die zij hebben, maar in mijn tijd was het toch allemaal een beetje *laid back*. Dat had als voordeel dat ik redelijk ontspannen mijn studententijd doorging. Ik had de ruimte om me te ontplooiën. Ik ben vier keer van richting veranderd voordat ik mijn major koos."

Jonathan: "Daar is geen tijd meer voor, dat is misschien wel jammer."

Sam knikt: "Ik ben heel blij dat ik me die eerste twee jaar van mijn studie heb kunnen oriënteren."

Jonathan: "Dat hoge tempo zie je niet alleen in het onderwijs trouwens. Er gebeurt zoveel tegelijk. Ik zit in een breakdance crew, doe aan calisthenics, klim en speel piano."

Seth: "Ik doe hetzelfde als hij. Maar ik doe ook de Japanse vechtsport jiu-jitsu.

Jonathan onderbreekt: Dat deed ik eerst ook, maar ik stopte omdat ik geen tijd meer had."

Seth: "En we werken allebei bij Ucademy."

Jonathan: "We kiezen zelf voor een druk leven, maar dat hoort een beetje bij onze tijd."

Seth: "Voor mij speelt technologie mee. Kijk naar m'n Whatsapp." Sam houdt zijn telefoon omhoog. Op het scherm lichten honderden whatsapp-berichten op.

"Ik ben wel extreem hoor", geeft hij vervolgens toe. Jonathan lacht en klopt zijn broer op de rug. "Ja Seth, dat is wel een dingetje bij jou."

Fear of missing out

Het jongleren met hun studies, muziek, hobby's en technologie vinden de jongens soms lastig. "Er is een meme (cartoon, red.) waarin je een student ziet die moet kiezen tussen drie activiteiten: studeren, sociale bezigheden en slapen, maar eigenlijk ben je fysiek slechts in staat tot twee dingen", zegt Seth.

Jonathan, die af en toe op zijn telefoonscherm tuurt tijdens het interview: "Er is zoveel, waar moet ik dan m'n aandacht aan besteden? Je hebt altijd het gevoel dat er iets moet gebeuren. Je krijgt FOMO: fear of missing out." ●

'DE PETTEFLET IS EEN BEGRIP IN DEN BOSCH'

Vlakbij het centrum van Den Bosch wonen vijf leden van studentenvereniging Animoso en één lid van Gremio Unio samen in de Petteflet. Voor deze kamer van 22 m² betaalt Animoso-lid Björn 336 euro.

Berucht bij de burens en beroemd onder medestudenten: de Petteflet in Den Bosch. Pluk vind je in dit Animosohuis niet, wel zes hechte huisgenoten. Lief en leed delen ze samen. Van een avond stappen tot regelmatig festivalbezoek. Ilja: "Als je in de kroeg de Petteflet noemt, weet iedereen wat je bedoelt. De Petteflet is een begrip in Den Bosch." Regelmatig wordt er een *afterparty* of themafeest georganiseerd. Freek Vonk-in-je-huisfeest, Zwempret in de Petteflet of Gender in de Blender om maar wat themafeesten te noemen. "Een tijd terug was er hier honderd man over de vloer voor een feestje", vertelt Menno. "De gangen, de kamers en de keuken: het hele huis stond vol."

Waar de bijnaam Petteflet vandaan komt, weten de huidige bewoners niet. "Dit is al dertig jaar een studentenflat. Die bijnaam is er al zeker twintig jaar. Ik heb geen idee wie dat oorspronkelijk verzonnen heeft." Bij gebrek aan een gezamenlijke woonkamer fungeert de kamer van Björn (foto) als centrale verzamelplek om wijn, Bavaria en thee te drinken. "Dat er altijd iemand in m'n kamer is, boeit me niet. Dit is de grootste kamer en ik heb een grote bank", vertelt Björn. "En de Wii staat hier, daarop spelen we Mario Kart." Menno: "Ik zit vaak hier in het raam. Daar kijk je uit op het plein. Er is altijd iets te zien of te doen. Zoals nu, een onbekende beneden op straat biedt ons gewoon een stoel aan!" ●

Foto v.l.n.r. Menno, Eline, Björn, Ilja en Eva. Thomas ontbreekt op foto.

Oud-studenten Brenda en Merel bedachten een spel om kinderen spelenderwijs gevarieerd te leren eten. “Je moet kinderen niet verplichten.”

HET WORDT WEER GEZELLIG AAN TAFEL

TEKST SUZANNE WOLTERS FOTOGRAFIE BEELDVELD/WILFRIED SCHOLTES

Geen strijd meer aan tafel, welke ouder wil dat nu niet? Brenda Janssen, oud-student Communication & Multimedia Design in Breda en Merel Vingerhoets, oud-student Advanced Business Creation in Den Bosch, ontwikkelden De Reis van 5, een spel dat kinderen helpt gezond en gevarieerd te eten.

Wie De Reis van 5 speelt, stapt aan boord van een piratenschip en gaat op ontdekkingsreis. Kinderen vullen een piratencontract in en verdienen goudstukken met opdrachten. Die zijn erop gericht kinderen spelenderwijs te laten eten. Bij elk land hoort een ander gerechtje. Voor Nieuw-Zeeland zijn dat bijvoorbeeld groene zeeslangen gemaakt van druiven.

Niet verplichten

“Je moet kinderen niet verplichten om te eten”, zegt Brenda. “Maar dat doen ouders vaak wel. Om kinderen te laten eten moet je het speels aanpakken.” De twee oud-studenten adviseren ouders dan ook niet om het spel in te zetten om kinderen te leren eten. “Zeg dat ze er piraat mee kunnen worden.”

Per week kunnen kinderen drie keer De Reis van 5 spelen. Drie maaltijden worden dan vervangen door gerechtjes uit het spel. Dat kan ontbijt, lunch, avondeten of een tussendoortje zijn. Voor elk “veroverd” land mag een vlag op de wereldkaart geplaatst worden. Na vijftien weken is de hele wereld veroverd en mogen kinderen zichzelf kapitein noemen.

Bijzondere doelgroep

Het spel werd in eerste instantie bedacht voor kinderen met kanker, omdat zij vaak moeite hebben met eten door de bijwerkingen van de behandelingen. Bij het ontwikkelen kregen Brenda en Merel hulp van het Universitair Medisch Centrum Groningen en het Wilhelmina Kinderziekenhuis. Maar ook ouders met gezonde lastige eters en zelfs het Voedingscentrum toonden interesse.

“Onze focus is verschoven van zieke kinderen met eetproblemen naar alle kinderen van 4 tot en met 10 jaar. We benaderen het positief, we willen de gezelligheid aan tafel terugbrengen.” Het Voedingscentrum was ook betrokken bij de samenstelling van de

Merel (links) en Brenda

MET DE REIS VAN 5

gerechtjes. Er worden bijvoorbeeld volkoren boterhammen gebruikt en veel groente en fruit.

Voorbeeld voor afgestudeerden

De oud-studenten leerden elkaar kennen tijdens hun minor aan de Hogeschool Utrecht. Na zes weken waren ze nog niet klaar met De Reis van 5 en besloten ze er zelf mee door te gaan. Van hun opleidingen kregen ze toestemming op het onderwerp af te studeren. En inmiddels worden ze als voorbeeld gebruikt voor afgestudeerden en vertellen ze in een gastcollege over hun eigen "reis" van idee naar product.

Met De Reis van 5 wonnen Brenda en Merel al verschillende prijzen, waaronder een gouden SpinAward en de Ureka Mega Challenge voor zorginnovaties. Vorig jaar ontvingen ze een grote subsidie waardoor ze nu fulltime met hun eigen onderneming bezig kunnen zijn.

In juni werd het spel in de Efteling gelanceerd. Van de vijfhonderd spellen die het duo heeft laten maken, is de helft verkocht. "We willen grotere aantallen van het spel gaan verkopen, daarvoor komt iemand met saleservaring aan boord. Ons doel: Nederland veroveren." ●

NET AFGESTUDEERD

Jens de Zwarte

Leeftijd: 22 jaar

Afgestudeerd: juni 2017

Opleiding: Fysiotherapie

Werkt bij: Spine Nederland en PMC Heusdenhout, beide in Breda, verzorger bij de jeugdopleiding van NAC Breda

Wat doe je sinds je je opleiding hebt afgerond?

"In de zomermaanden ben ik fulltime aan de slag gegaan als fysiotherapeut op mijn oude stageplek Spine Nederland. Dat is een zelfstandig behandelcentrum waar cliënten worden behandeld in een poliklinisch revalidatieprogramma voor chronische en/of langdurige pijnklachten aan de wervelkolom om weer te functioneren in privé en werk. Sinds september werk ik daar parttime zodat ik meer tijd heb voor mijn master."

Hoe ben je terechtgekomen bij NAC Breda?

"Tijdens mijn opleiding moest ik keuzevelden behalen. Dat kon door naast mijn studie relevante werkzaamheden te doen of cursussen te volgen. Op Blackboard zag ik dat de jeugdopleiding van NAC Breda op zoek was naar verzorgers. Ik mocht op gesprek komen en een week later ging ik mee met een wedstrijd van de jongens onder 15. Inmiddels heb ik al een aantal jongens zien doorgroeien tot beginnend prof."

Heeft je opleiding je goed voorbereid op de praktijk?

"Ja, ik heb in totaal anderhalf jaar stagegelopen en ook de vakken die wij kregen, sluiten nagenoeg naadloos aan op de praktijk. Ik weet me prima te redden met de (basis)stof die aangeboden is door school. Ervaring komt met de jaren en als fysiotherapeut begin je pas echt met leren zodra je je diploma hebt en aan de slag gaat."

Hoe ga je je verder ontwikkelen?

"In het derde jaar van mijn opleiding heb ik de minor wervelkolom gevolgd waarna mijn interesse om me te specialiseren is toegenomen. In september ben ik gestart met de master manuele therapie in Amersfoort. Om de kennis uit mijn master toe te kunnen passen werk ik nu ook bij Paramedisch Centrum Heusdenhout in Breda. Ik bied ondersteuning bij diagnosegroepen, zorg voor zaalbezetting/supervisie, kan meekijken/ondersteunen bij behandelingen en collega's waarnemen."

COLUMNSTEFAN

Krijt

De eerste twintig minuten gingen verloren aan gedoe met het smartboard. Samen met zestig collega's keek ik geamuseerd toe hoe koortsachtig werd geprobeerd de falende techniek aan de praat te krijgen. De presentatie zou gaan over een nieuw ICT-systeem en dat maakte het gehele tafereel extra koddig. Veel studenten moeten dit theater herkennen bedacht ik me. De deskundigheid en enorme inzet van de jongens en meisjes van ICT ten spijt, het blijft toch vaak aanklooien met de moderne techniek binnen het klaslokaal.

Mijn gedachten dwaalden af naar mijn begintijd als docent en opeens verlangde ik hevig naar krijt. De grote plastic neppotloden van het smartboard komen hard aan als je die naar het hoofd van een in slaap sukkelende student gooit. Dat geldt ook voor de artificiële wisser. Krijt en uitveegborstel daarentegen voldeden prima. Er vielen zelden gewonden. Het krassen van je nagel over het schoolbord deed vooral de meisjes in de klas naar hun oren grijpen en met je ring kon je snel de orde herstellen door ferm tegen het gematteerde glas te tikken.

Ondanks de in A3 aangeplakte waarschuwingen kopieerde je toch even snel je sheets op het kopieerapparaat. De geur van gesmolten plastic walmded omhoog van de kromgetrokken plastic velletjes. Het apparaat met storing achterlatend, haastte je je naar je les voor een vlamvend college waarbij je met heftige bewegingen, haast dansend de ene sheet na de andere langs de gloeiend hete lamp van de overheadprojector liet schieten. Af en toe maakte je met je handen schaduwfiguurtjes tussendoor. Je voelde je op en top docent.

"Techniek is de rollator van de gemankeerde spreker" zou een goede bekende van me opmerken als er voor de zaal weer eens geklungeld wordt met falende hulpmiddelen. Hijzelf spreekt op nagenoeg alle gelegenheden uit het hoofd. Gevat, scherp en met flair. Ik neem me voor zoveel als mogelijk het smartboard links te laten liggen de komende tijd. Op Marktplaats heb ik er een gevonden; een overheadprojector. In speelgoedwinkels hebben ze nog ouderwets schoolkrijt. Ik hoop dat m'n studenten uitgerust in de les verschijnen.

Stefan van Teeffelen is docent bij de opleiding Social Work in Den Bosch

STUDENTENTIJD VAN

FREDO SIWALETTI

'Geen les sloeg ik over, ik was er altijd'

Fredo Siwaletti is docent bij Bedrijfseconomie in Den Bosch. Studeren aan de heao, een voorganger van Avans, voelde voor hem als een tweede kans die hij ten volle moest benutten.

"Van 1985 tot 1988 studeerde ik bedrijfseconomie aan de heao hier in Den Bosch. Ik heb toen les gehad van een aantal docenten die nu nog bij Avans werken. Voor dit interview heb ik mijn agenda van toen eens bekeken. Ik had dertig uur les in de week. Studenten van nu hebben zo'n vijftien contacturen. Projectmatig onderwijs was er ook nog niet. Je volgde werkcolleges, waarin je veel theorie kreeg voorgeschoteld. Er is op onderwijskundig en didactisch gebied gelukkig heel veel veranderd. 27 was ik en ik had een baan als administrateur. De kranten stonden iedere zaterdag bomvol met vacatures. Een baan als *financial controller*, dat leek mij machtig mooi. Ik zegde m'n baan op en ging studeren. Ik woonde samen met mijn vriendin. Zij bleef werken en ik startte een full-time studie. Mijn familie was trots dat ik als eerste uit het gezin aan een studie begon. Ik zag het als een tweede kans. Eentje die ik niet mocht laten schieten.

De eerste twee studiejaar waren lastig voor me. Vooral wiskunde vond ik moeilijk, maar ik was vastbesloten het te halen. Alles deed ik ervoor en ik vond het elke dag weer bijzonder. Geen les sloeg ik over, ik was er altijd. Het moment van slagen was dan ook heel speciaal. Vervolgens maakte ik mijn droom waar en werd *financial controller* bij internationale bedrijven. Dat heb ik vijftien jaar lang gedaan om daarna bewust de overstap te maken naar het onderwijs. Bij Avans kwam ik een aantal van mijn oude docenten weer tegen. Ze herkenden me nog. Ik studeer trouwens nog altijd. Op dit moment ben ik bezig met mijn master. In november moet ik klaar zijn! Daarna hou ik er denk ik wel mee op."

*'Dankzij dit werk heb ik
meer zelfvertrouwen'*

BIBAAN

MARVIN POTTERS, DERDEJAARS MECHATRONICA IN BRED, HEEFT HET SYNDROOM VAN GILLES DE LA TOURETTE EN IS PROFESSIONEEL MODEL.

"Gek genoeg heb ik geen last van mijn tics tijdens modellenwerk. Ik ben dan gefocust en ontspannen. Mijn tics zijn verbaal en fysiek. Ik kan grommen en schelden, maar ik kan mezelf of anderen ook slaan. Als ik zenuwachtig ben of eraan denk, is het niet te doen. Vorig jaar was ik op tv met mijn syndroom voor het programma *Je Zal Het Maar Hebben*, gepresenteerd door Tim Hofman. Dat was een superleuke ervaring.

Door de tics zat ik lange tijd in een dip. Ik kwam niet buiten, werd thuis geschoold en had weinig contacten. Door modellenwerk heb ik meer zelfvertrouwen gekregen. Ik kreeg regelmatig te horen dat ik er iets mee moest doen, dus trok ik mijn stoute schoenen aan en

gaf mezelf op voor een modeshow. Daar werd ik aangesproken door een modellenbureau. Al snel werd ik het gezicht van Stichting Gilles de la Tourette. Sindsdien doe ik veel reclames en campagnes. Hoeveel ik verdien, verschilt per klus en seizoen. Het schommelt tussen de 50 en 150 euro.

Voor mijn werk als model is het belangrijk dat ik gezond eet en veel sport. Vaak maak ik op maandag mijn eten al klaar voor de hele week, met precies de juiste ingrediënten en afgewogen porties. Drie keer in de week ga ik naar de sportschool. Mijn lichaam moet in topvorm zijn. Geen McDonalds voor mij dus!"

#

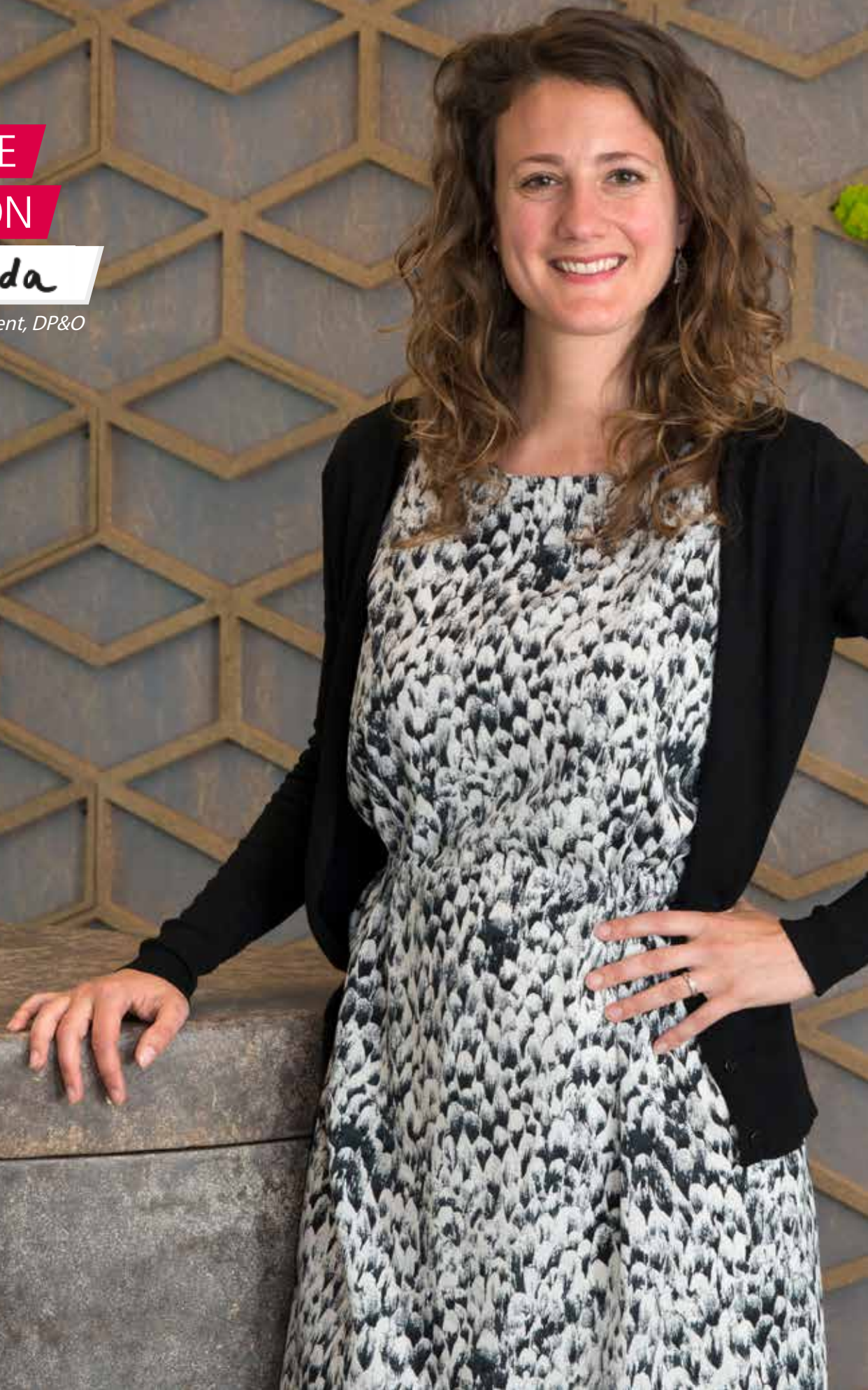
HET

NIEUWE

GEWOON

van Linda

Begeleider Moving Talent, DP&O

Talent ontwikkelen door het gesprek aan te gaan

Studenten en medewerkers helpen in hun ontwikkeling door met elkaar het gesprek aan te gaan. Dat is het idee achter de twaalf POP- en Studenttalentcafés die Moving Talent jaarlijks organiseert op diverse locaties van Avans. Linda van Harn, beleidsadviseur van de Dienst Personeel en Organisatie, geeft op deze manier een praktische invulling aan duurzame inzetbaarheid.

“Wij voeren met mensen het gesprek over hun motivatie en talent. Hoe wil iemand zich verder ontwikkelen? En hoe ga je dat doen? Door dat gesprek te voeren samen met andere medewerkers, merk je dat mensen een stap verder komen”, legt Van Harn uit. Ze is sinds het begin betrokken bij Moving Talent en heeft de afgelopen jaren Avansmedewerkers bijzondere stappen zien maken. “Mensen die een heel andere functie beoefenen binnen Avans, besluiten een dag in de week ondernemer te worden of juist binnen de huidige functie ontwikkelingsmogelijkheden ontdekken. Bij Moving Talent proberen we het zaadje te planten dat leidt tot dergelijke veranderingen.”

De kracht van Moving Talent is dat het vanuit de medewerkers zelf komt, vindt Van Harn. “Het begint bij het inzicht in je eigen talent. Wat wij vooral doen is helpen bij de bewustwording. Daar gebruiken we naast de gesprekken ook spelmethodes voor.”

De ontwikkeling van mensen staat centraal en er is ook aandacht voor maatschappelijke thema's. “De eigen productiviteit en vitaliteit staat voorop. Aanvullend onderzoeken we ook de koppeling

met maatschappelijke onderwerpen: Waar voelen mensen zich betrokken bij en hoe kunnen zij hun talent daarvoor inzetten?”

“De POP-café's zijn echt bedoeld om mensen op een spoor te zetten. Moving Talent heeft niet de capaciteit om alle bezoekers, zo'n 120 per jaar, verder te begeleiden.” Medewerkers die meer facilitering willen om hun richting verder vorm te geven, kunnen in het verdere traject zelf ondersteuning vragen bij professionaliseren@avans.nl, Avans Arbo of het LoopbaanAdviesCentrum.

“Mensen delen veel met elkaar tijdens onze bijeenkomsten. Daarom is vertrouwen een heel belangrijk punt. Door de setting die we creëren, ontstaat dat vertrouwen. We merken dat mensen het fijn vinden met onbekende collega's te sparren. Een deel van de bezoekers wordt ook ambassadeur van Moving Talent, zij zorgen ervoor dat wat wij doen zich verder verspreidt binnen de hogeschool.”

Naast POP-café's per jaar organiseert Moving Talent ook Studenttalentcafés. “Wij merken dat daar vanuit opleidingen steeds meer vraag naar is. Vaak organiseren we die bijeenkomsten rondom een stageterugkomdag, tijdens de afstudeerperiode of op verzoek bijvoorbeeld voor langstudeerders”, vertelt Van Harn. “Die bijeenkomsten gaan meer om het triggeren van talent en de eigen regie in je opleiding. Medewerkers hebben vaak wel een idee van wat ze willen maar lopen vast in het hoe, bij studenten staat vaker nog echt de vraag ‘Wat wil ik?’ centraal.”

Kijk op movingtalent.avans.nl voor meer informatie.

VERSLINGERD AAN DE KOGEL

Twaalf uur per week trainen om een kogel zo ver mogelijk weg te slingeren. Stephan Huis in 't Veld, eerstejaars-student Civiele Techniek in Tilburg, heeft een topsportstatus als kogelslingeraar en traint op Papendal.

“Natuurlijk droom ik van de Olympische Spelen”, zegt Stephan Huis in 't Veld. “Maar ik ben ook realistisch. Daar heb je een bepaald niveau voor nodig dat ik nog niet heb. Kogelslingeraars blijven lang wedstrijdfit. Je kunt deze sport nog als veertiger beoefenen dus ik heb nog even de tijd.” De student Civiele Techniek zit sinds zijn zesde op atletiek en specialiseerde zich op 13-jarige leeftijd in kogelslingeren. “Het is de discipline die ik het beste beheers. Bij competitiewedstrijden doe ik ook aan discuswerpen en kogelstoten en mijn team zet mij soms ook in bij verspringen, maar in kogelslingeren blink ik uit.” Zijn record ligt nu op 54,81 meter, de top gooit afstanden rond de 60 meter.

“Op maandag en woensdag doe ik aan krachttraining, op dinsdag train ik sprint en slingeren, op donderdag discuswerpen en op vrijdag opnieuw slingeren. In de winter train ik bijna elke zaterdag op Papendal onder leiding van de bondscoach kogelslingeren.” De Avansstudent maakt deel uit van het talen-

tenteam van atletiekvereniging Spadoo in Bergen op Zoom. De sporters in dit team krijgen op basis van behaalde prestaties een tegemoetkoming zodat ze tijd hebben om te trainen en geen bijbaan hoeven te zoeken. “Daarnaast begeleid ik leden bij hun krachttraining, daar krijg ik een vergoeding voor.” Stephan verdiepte zich in verschillende trainingsmethodes en krachtoefeningen. “Die kennis breng ik weer over op andere leden. Verder houd ik in de gaten of er geen gevaarlijke situaties ontstaan.”

Hij is bijna blessurevrij na afloop van een druk seizoen met wedstrijden bij de A-junioren en in seniorencompetities. “Ik heb een beetje last van mijn kuit, maar dat is het enige.” Rijk word je in Nederland niet van atletiek, weet Stephan. “Tenzij je iemand als Daphne Schippers bent. Daarom heb ik ook met mijn ouders de afspraak gemaakt dat mijn opleiding vóór de sport gaat. Je moet je ook als persoon blijven ontwikkelen. Gelukkig train ik vooral 's avonds en kan ik overdag veel aan school doen.”

Zuid-Afrika

LOCALS STEUNEN EN WALVISSEN SPOTTEN

Small Business & Retail Managementstudent Stan Hoogerwerf loopt een halfjaar stage in studentenstad Stellenbosch in Zuid-Afrika. Daar onderzoekt hij wat de lokale gemeenschap zelf kan ondernemen om geld te verdienen.

Wat brengt jou in Zuid-Afrika?

“Voor m’n stage werk ik samen met stichting The Learning Journey en non-profit-organisatie Prochorus in een township naast de stad Stellenbosch. We proberen met verschillende activiteiten het toerisme in dat gebied te stimuleren. Met het geld dat het toerisme opbrengt, kan Prochorus sportactiviteiten organiseren voor de arme gemeenschap, of investeren in onderwijs en kinderopvang.”

Waarom Zuid-Afrika?

“Ik speelde al langer met het idee om naar het buitenland te gaan toen ik een mail kreeg over een stageplek in Zuid-Afrika. Mijn ouders zijn er ooit op reis geweest en vonden het land heel indrukwekkend. Hun verhalen maakten mij ook enthousiast.”

Hoe is je woonsituatie?

“Ik woon in het centrum van Stellenbosch: een echte studentenstad. Of je nou van lekker eten, drinken, de natuur of studeren houdt: Stellenbosch is the place to be. Het ligt op 50 kilometer van Kaapstad en staat bekend om de mooie wijnvelden. Ik woon samen met vijf anderen, allemaal studenten en starters. De locatie van mijn huis is ideaal, want alles wat ik nodig heb, is op loopafstand.”

En klikt het een beetje met de lokale bevolking?

“De mensen zijn heel vriendelijk en servicegericht. Zo hoef ik mijn auto nooit uit bij het tanken. Er is iemand die speciaal voor iedereen tankt.”

Zijn de contrasten groot tussen arm en rijk?

“Omdat ik in een *township* werk, zie ik zeker een contrast tussen arm en rijk. Vooraf had ik het ove-

rigens erger verwacht. Toch is het schrijnend: het gemiddelde inkomen ligt er een stuk lager dan in de steden.”

Is er iets waar je flink aan moest wennen?

“In Nederland zijn we heel haastig. Alles moet snel en efficiënt. Tijd is geld. Maar zo leven Zuid-Afrikanen niet. Je gaat bijvoorbeeld niet ‘even snel’ boodschappen doen. Daar moet je drie uur voor uitrekken omdat de wachttijden lang zijn. En het is niet overall even veilig. Ik loop ‘s avonds niet alleen over straat. Eigenlijk moet ik voortdurend rekening houden met mijn veiligheid, maar dat ben ik nu wel gewend.”

Spreek je al een beetje Zuid-Afrikaans?

“De taal is afgeleid van het Oudnederlands. Veel woorden zijn hetzelfde, dus dat is een groot voordeel. Als ik niet op een Engels woord kan komen, begrijpen Zuid-Afrikanen meestal mijn Nederlands ook, handig.”

Ben je tevreden met je stagekeuze?

“Jazeker! Ik krijg veel ruimte om mijn opdrachten uit te werken en merk dat ik echt iets wezenlijks bijdraag. De mensen met wie ik samenwerk zijn oprecht geïnteresseerd in mijn Nederlandse kijk op dingen. Ze nemen me serieus, dat is prettig natuurlijk.”

Hou je genoeg tijd over om leuke dingen te doen?

“Het land is zo mooi, dat ik overdag vaak avontuurlijke dingen doe. Bijvoorbeeld duiken met haaien of walvissen spotten. Stappen vind ik totaal niet boeiend. Dat kan ik in Nederland ook doen.”

18 NOVEMBER T/M 8 DECEMBER

WORLD PRESS PHOTO '17

In november komen de prijswinnende foto's van de grootste journalistieke fotowedstrijd ter wereld voor het eerst naar Willem Twee kunstruimte. Foto's van Usain Bolt tijdens de spelen in Rio de Janeiro in Brazilië, Eritrese vluchtelingen of gewonden door een bomaanslag in Pakistan. Stuk voor stuk indrukwekkende foto's van belangrijke gebeurtenissen.

Willem Twee kunstruimte Den Bosch,
ma-vrij 9.00 - 18.00 uur, weekend 11.00 - 17.00 uur, 5 euro

24 NOVEMBER

FINK

Eerder stond hij al op grote festivals als Lowlands, Pukkelpop en Rock Werchter. Sinds zijn transformatie van jaren 90 techno dj naar singer-songwriter bracht Fink veelgeprezen albums uit. Tijdens het optreden in 013 zal Fink voornamelijk nieuw materiaal spelen. Met zijn bezwerende stem en behendige gitaarspel schakelt hij makkelijk van hypnotiserende blues naar folk en altijd soulvolle liedjes.

013 Tilburg, 20.00 uur, 31,60 euro

9 DECEMBER

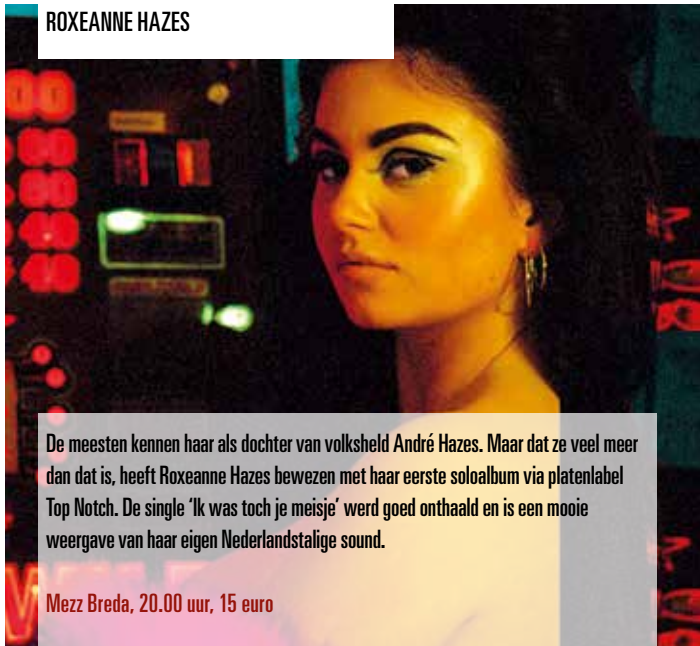
PLOEGENDIENST WINTERFESTIVAL

Een van de fijnste zomerfestivals organiseert dit jaar voor het eerst een winterfestival. Met als thema: vorstverlet. Terwijl bouwvakkers bij -6 hun werkzaamheden mogen neerleggen, werkt iedereen met Ploegendienst gewoon door. Met een knipoog natuurlijk. Er komen een housepodium, technopodium en een aantal kleinere podia, overdekt met tenten. Buiten kom je in winterse sferen bij vuurkorven.

Asterdplas Breda, 13.00 uur, vanaf 26,75 euro

2 NOVEMBER

ROXEANNE HAZES

De meesten kennen haar als dochter van volksheld André Hazes. Maar dat ze veel meer dan dat is, heeft Roxanne Hazes bewezen met haar eerste soloalbum via platenlabel Top Notch. De single 'Ik was toch je meisje' werd goed onthaald en is een mooie weergave van haar eigen Nederlandstalige sound.

Mezz Breda, 20.00 uur, 15 euro

2 DECEMBER

AUS BERLIN

Het Aus Berlin Festival, geïnspireerd op de Berlijnse muzieksceen, is in enkele jaren een begrip geworden in Tilburg en omstreken. Dit jaar staat het festival in het teken van spionage, vanwege het NSA-station in de Duitse stad. Wederom met veel dj's van Nederlandse en Duitse bodem in de line-up.

Koepelhal Spoorzone Tilburg, 15.00 uur, 29,50 euro excl. servicekosten

BOEK JERRY GOOSSENS - TOT BLOED OP HET DROGE

Christiaan is een tweede generatie Kaaskop in Noord-Afrika. Zijn ouders zijn na de definitieve watersnoodramp gevlucht naar Noord-Afrika waar zij en andere Nederlanders een nieuw bestaan opbouwen zonder de eigen identiteit los te willen laten. Ze werken in de hasjteelt, drinken na de kerk op zondag jenever en kunnen redelijk met de autochtone bevolking opschieten, zolang hun werelden gescheiden blijven. Door van Nederlanders vluchtelingen te maken en van Afrikanen autochtonen laat Goossens op een originele manier zien wat de impact is van immigratie. Hij beschrijft hoe de Nederlandse cultuur botst met wat elders gangbaar is en tot wat voor spanningen dat leidt. *Tot Bloed Op Het Droge* biedt een alternatieve kijk op de huidige vluchtelingenproblematiek en is daarnaast een spannende, originele roman. [Arold Roostenburg]

MUZIEK MILEY CYRUS - YOUNGER NOW

Van brave Disney-ster naar rebelse tiener naar trippende electropopster. Miley Cyrus heeft er al een hoop identiteiten op zitten op haar vijftiengste. Met haar nieuwste album *Younger Now* gooit ze het roer helemaal om en gaat ze terug naar haar roots: Nashville. Voor dit vijfde album heeft ze zich duidelijk laten inspireren door haar vader, countryster Bill Ray Cyrus. Ook kreeg ze hulp van haar peettante Dolly Parton bij het nummer 'Rainbowland'. In een interview met *MME Music* beschrijft Miley het nieuwe album als een mildere, toegankelijker versie van haarzelf. Met de muzikale hoogtepunten van het album, het dromerige 'Malibu' en het stoere 'Thinkin', raakt Miley precies de goede country-meets-pop-snaar. Andere nummers zijn het jammer genoeg vaak nét niet. Toch klinkt ze op het hele album sterk en puur. En kom op, we zijn allemaal al lang blij dat ze niet meer met uitgestoken tong aan een sloopkogel bungelt. [Janske ter Horst]

FILM THE GLASS CASTLE

The Glass Castle maakt op een indringende manier duidelijk hoe het is om op te groeien in armoede. Samen met haar broer en twee zussen leeft Jeannette Walls een nomadenbestaan. Ze trekken in een aftandse auto door de Verenigde Staten. Hun moeder vindt schilderen belangrijker dan koken en hun alcoholistische vader blijft zijn kinderen voorhouden dat het binnenkort beter wordt. Als het niet langer gaat, keert het gezin terug naar de geboorteplaats van de vader. Daar loopt het echt uit de hand. De film is gebaseerd op de memoires van Jeanette Walls en laat Woody Harrelson schitteren als de getergde vader. Hoewel het verhaal erg dramatisch is, zijn er ook luchtige momenten met deze familie die letterlijk voor elkaar door het vuur gaat. Indringend zijn de scènes waarin Jeanette en haar vader tegenover elkaar staan. *The Glass Castle* werkt op je gemoed en blijft je nog wel even bij. [Arold Roostenburg]

ANOUK VAN DEN HURK

TWEEDEJAARS ADVANCED BUSINESS CREATION DEN BOSCH

FAVORIET

KARAOKEBAR AMEEZING, EINDHOVEN

"Ik werk nu een maand voor Ameezing. Ik sta achter de bar en werk als popper op Stratumseind. Het is een kleine kroeg in Eindhoven, met een ronde bar in het midden. Het is hard werken maar een en al gezelligheid. Ook ik krijg wel eens de microfoon in m'n handen gedrukt. Maar ik kan écht niet zingen. Ik doe dat zelfs niet onder de douche, dus ook niet als ik nuchter aan het werk ben. Sommige gasten of collega's kunnen trouwens heel mooi zingen. Dat is echt gaaf. Bepaalde liedjes ben ik al wel zat. 'Sweet Caroline' bijvoorbeeld, die komt zeker vijftien keer voorbij op een avond. Het karaokepubliek is heel anders dan in normale kroegen. Het zijn blije studenten die nergens om geven en alleen komen om een avondje gek en gezellig te doen."

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN AVANS HOGESCHOOL

Tweede Kamer vraagt zich af of nieuwe onderwijskoning helpt.
11 september 2017 in: Kennis

Hogescholen willen meer studietoelagen.
7 september 2017 in: Kennis

Check
Punt ook
online!

